

Hævedt, at den Forandring, som var påtænkt af Folkethinget, vilde være beklagelig og stridende mod den Opfattelse, som man dog maa have om Universitetslærernes Stilling i det Hele taget. Med Hensyn til dette Punkt, maatte jeg i Udvalget erkende, at jeg ikke kunde frasælde det, og heri maatte der altsaa fra min Side være en Opfordring til det ærede Udvalg og til det ærede Thing om i saa Henseende at komme den Anskuelse imøde, der med saa stor Styrke havde fundet sit Udtryk i det andet Thing, paa Grund af hvilken ogsaa Ministeren med stor Bestemthed maatte erklære sig mod Forandring deri. Jeg troede derhos, at dette Offer fra det ærede Things Side ikke kunde betragtes som noget stort Offer, thi det forekom mig, at det ikke vilde være ret forklarligt, om der ikke selv hos det Flertal, som tidligere stemte for denne Afgjørelse, maatte være nogen Erkjendelse af, at man derved kom til at gaa Universitetsprofessorerne temmelig nær, og at det dog ikke kunde have nogen særdeles stor Interesse at berøve Professorerne Afgang til denne Husleiegodtgjørelse paa 400 Rd.; hvilken i Aarenes Løb er traadt istedetfor det betydelig større Gode; de have havt saa at sige lige fra Universitetets Stiftelse, i Særdeleshed naar dette Tillæg ikke bragte Lønningen op til et større Beløb, end at den derved for den ældste Sjerdedel af de ved vort eneste Universitet ansatte Professorer — forudsat at Vedkommende har tjent ved Universitetet i 25 Aar — naaede den samme Høide; som Rigsdagen selv har tillagt .f. Ex. Underdommernes ældste Klasse efter en Tjenestetid af kun 10 Aar. Jeg tror, at en Sammenligning ikke blot til denne Side, men ogsaa i alle andre Retninger maatte føre til den Antagelse, at de, der staa som de første og betydeligste Medlemmer af Universitetet, og som — da dette dog maa anses for den første Anstalt hos os af den Art — fortrinsvis maa betragtes som Bærene for den hele højere videnskabelige Dannelse her i Landet, bør være stillede paa en saadan Maade, som her er foreslaaet. Jeg troede saameget mindre, at det kunde være noget betydeligt Offer for Thinget at gaa ind paa den Anskuelse, der ikke blot er bleven fremsat

af den nuværende Minister, men som jeg kan sige, er gaaet igjennem hos alle de foregaaende Ministre, og som har faaet en saa varm Tilslutning i det andet Thing, i Særdeleshed da den Gjenstand; hvorom der her er Spørgsmaal, dog maa siges at være af ringe Betydning, idet det Hele kun løber op til en Udgift af 4,000 Rd. Jeg havde altsaa tænkt mig, at et Offer med Hensyn til denne Bestemmelse ikke kunde betragtes som meget stort. — Hvad angaar det andet Spørgsmaal, nemlig om Examenkommissioner eller faste Censorer, da gjorde jeg gjældende ligeoverfor den ærede Ordfører, at den Måade, hvorpaa Sagen nu var bleven afgjort i det andet Thing, ingenlunde var overensstemmende med, hvad der var begjært i Ministeriets Lovforslag, men at den nu foreliggende Bestemmelse i sig indeholdt en meget væsentlig Modifikation af Ministeriets oprindelige Forslag. Den Affattelse, Bestemmelsen har faaet i Landsthinget, stemmer ganske vist ikke overens med den Affattelse, som ved Sagens 3die Behandling opnaaedes her i Thinget, men paa den anden Side er den heller ingenlunde overensstemmende med, hvad der fra Ministerens Side er fordret, og jeg mente derfor, at der maatte være en naturlig Opfordring til at lade denne Bestemmelse blive staaende, idet der derved som sagt var opgivet Noget fra begge Sider. Om der i saa Henseende er opgivet mest eller mindst fra den ene eller den anden Side, er naturligvis vanskeligt at sige, men naar man som jeg har en bestemt Overbevisning om, at Examenkommissioner, navnlig efter vore Forhold, saa langt fra at ville virke til Gavn i de Retninger, hvori man ønsker dette, at de tværtimod i disse, og jeg kan sige paa mange Maader ogsaa i andre Retninger, ville virke til Skade, er det en Selvfølge, at det maa være et Offer for en Minister at gaa ind paa en Affattelse af Bestemmelsen, der gaar ud paa, at den Ordning, som oprindeligt indeholdtes i Lovforslaget, som Ministeren anser for den bedste og gavnligste, og som den, hvorved man bedst vil kunne naa de Resultater, man fortrinsvis maatte ønske, kun skal indtræde, indtil Kommissionerne kunne benyttes; dette forekommer mig at være ønskeligt. Naar man paa